

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113226280
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6113226280.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, v konaní zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Karadžičova 8, proti odporcovi H. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. V., X. R. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, v konaní zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 1 107,29 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 07.10.2014, č. k. 13C/396/2013-110, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o uložení povinnosti navrhovateľovi nahradiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka trovy konania vo výške 573,22 Eur m e n í tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 138,44 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žiadny z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zastavil konanie, navrhovateľovi vrátil krátený súdny poplatok. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka trovy konania vo výške 573,22 Eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zastavenie konania prvostupňový súd odôvodnil späťvzatím návrhu zo dňa 30.09.2014 z dôvodu, že žalovaná pohľadávka bola premičaná a z dôvodu zmeny právnej úpravy počas súdneho konania. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. je súd povinný ex offio prihliadať na premičanie. Prvostupňový súd vzhľadom na späťvzatie návrhu s poukazom na ust. § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil, rozhodol o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku a určil daňovému úradu príslušnému podľa sídla poplatníka tento súdny poplatok vrátiť podľa § 11 ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb. O náhrade trov konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 146 ods. 2, prvá veta O.s.p. majúc za to, že procesne zavinil zastavenie konania navrhovateľ, právo na náhradu trov konania má právny zástupca vedľajšieho účastníka, ktorý si takúto náhradu uplatnil. Priznal právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka náhradu trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby v plnom rozsahu, čiastočne v rozsahu 25% za účasť na nemeritornom pojednávaní dňa 03.06.2014 a dňa 07.10.2014. Zároveň priznal náhradu cestovného v súvislosti s vytýčeným súdnym pojednávaním v uvedených dňoch, rovnako za čas strávený na ceste priznal náhradu za stratu času.

Proti uzneseniu okresného súdu vo výroku o uložení povinnosti navrhovateľovi nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi podal odvolanie navrhovateľ a domáhal sa jeho zmeny tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. Poukázal na skutočnosť, že v spotrebiteľských zmluvách s účinnosťou od 01.05.2014 právny poriadok určuje orgánu rozhodujúcemu o nároku vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť prihliadať na premičanie aj bez návrhu. Odporca ako spotrebiteľ by v konaní dosiahol rovnaký úspech bez pričinenia vedľajšieho účastníka práve

z dôvodu povinnosti súdu ex offo prihliadať na premlčanie nároku. Vedľajší účastník neuviedol žiadne iné skutočnosti, ani právne argumenty nad rámec tých, ktoré je súd povinný zistiť sám z úradnej povinnosti a ktoré by navrhovateľa viedli k späťvzatiu žalobného návrhu. Namietal voči účelnosti vynaložených trov konania v súvislosti s predmetným spotrebiteľským sporom, citujúc z viacerých rozhodnutí súdov SR podporujúcich tento jeho právny názor.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril právny zástupca vedľajšieho účastníka domáhajúc sa potvrdenia napadnutého uznesenia majúc za to, že rozhodnutie je vecne správne, vstup vedľajšieho účastníka do konania naplnil svoj primárny účel, teda ochranu práv žalovaného spotrebiteľa. V prípade nepriznania plnej náhrady trov konania by toto malo za následok de facto nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov združením na súde. S argumentáciou navrhovateľa zásadne nesúhlasí majúc okrem iného za to, že objektívne nie je možné, aby súdy dokázali v každom prípade prihliadať na premlčanie ex offo. Argument navrhovateľa, podľa ktorého dôvodom späťvzatia žaloby bolo ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, označuje za účelový v snahe vyhnúť sa povinnosti hradiť trovy konania úspešnej protistrane.

Poukázal na mnohé rozhodnutia krajských súdov, ktoré vedľajšiemu účastníkovi priznali plnú náhradu trov konania v obdobných veciach. V prípade úspechu uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. Napadnuté uznesenie okresného súdu s poukazom na ust. § 220 O.s.p. zmenil majúc za to, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné.

V prejednávanej veci prvostupňový súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 2, prvá veta O.s.p. s odôvodnením, že navrhovateľ z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania, preto právo na náhradu trov konania priznal právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka, ktorý takúto náhradu trov konania uplatnil.

K tomu odvolací súd podotýka, že v prípade rozhodovania o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p. treba mať na zreteli ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p., tzn. že trovy, ktoré súd účastníkovi prizná, musia spĺňať kritérium účelnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu všetky trovy, ktoré priznal prvostupňový súd vedľajšiemu účastníkovi konania, túto požiadavku nespĺňajú. Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno poprieť, vzhľadom na relevantnú právnu úpravu, legitimitu vedľajšieho účastníka v tomto konaní, pretože bez akýchkoľvek pochybností ide o združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľa podľa osobitného zákona (zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa), ktorý vstúpil do konania z vlastného podnetu v súlade s § 93 ods. 2 O.s.p. Takémuto účastníkovi vzhľadom na ust. § 93 ods. 4 O.s.p. nemôže byť upreté právo dať sa zastúpiť splnomocneným advokátom a rovnako ani právo na náhradu účelne vynaložených trov v tomto konaní, pokiaľ je tým účastníkom, ktorý má nárok na ich priznanie.

V zmysle uvedeného preto odvolací súd považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za správne, pokiaľ dospel k záveru, že je dôvod priznať vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania v zmysle ust. § 146 ods. 2, veta prvá O.s.p., pretože v dôsledku späťvzatia odvolania bolo konanie zastavené, procesne teda zastavenie konania zavinil navrhovateľ. Je nepochybné, že vedľajší účastník, nakoľko bol zastúpený splnomocneným advokátom, mal v súvislosti s konaním trovy, ktoré si včas uplatnil. Odvolací súd však zároveň posúdil odvoláciu námietku o účelnosti / neúčelnosti týchto trov konania tak, že táto je z väčšej časti dôvodná. Vzhľadom na predmet konania a postup súdu a účastníkov v tomto konaní, dospel odvolací súd k záveru, že za účelne vynaložené trovy vedľajšieho účastníka možno považovať len prvý úkon, a to zo dňa 27.12.2013 - príprava a prevzatie zastúpenia a druhý úkon - vyjadrenie vo veci zo dňa 31.12.2013. Pokiaľ ide o doplnenie vyjadrenia vo veci samej zo dňa 26.02.2014, odvolací súd toto doplnenie vyjadrenia subsumoval pod vyjadrenie samotné, pretože pokiaľ má byť vyjadrenie považované za účelne vykonanú právnu službu, má byť komplexné, tzn. že v ňom malo byť obsiahnuté všetko to, čo mienil vedľajší účastník na obranu hlavného účastníka v konaní uviesť. Nemôže obstať skutočnosť, že v čase podávania prvého vyjadrenia nemal doručené zo súdu prílohy. Pokiaľ zo samotnej žaloby nedokázal vec riadne posúdiť, nebolo účelné zasielať vyjadrenie súdu, mal požiadať o doručenie všetkých príloh a následne, so znalosťou prejednávanej veci, sa k nej vyjadriť. Odvolací súd zistil z obsahu vyjadrenia a jeho doplnku, že prvé vyjadrenie zo dňa 31.12.2013 ani jednou vetou nereflektuje na predmetný žalobný návrh, obsahuje iba právne teórie o spotrebiteľskom práve a citáciu ustanovení Občianskeho zákonníka, týkajúcu sa spotrebiteľského práva. Pokiaľ ide o doplnenie vyjadrenia, v

tomto namieta vedľajší účastník premlčanie a navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Nad rámec vznesenej námietky premlčania poukázal na absenciu obligatórnej náležitosti: ročnej percentuálnej miery nákladov, na základe čoho má byť poskytnutý úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na takúto obranu založenú na námietke premlčania, považuje odvolací súd všetky úkony a hotové výdavky v súvislosti s účasťou substitučného zástupcu splnomocneného advokáta vedľajšieho účastníka na vytýčených súdnych pojednávaniach, tzn. cestovné náhrady a náhrada za stratu času spolu s DPH za neúčelne vynaložené trovy, výrazne v prípade pojednávania dňa 03.06.2014 a dňa 07.10.2014, kedy už bola platná a účinná zákonná úprava vyjadrená v § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o povinnosti súdu ex offa prihliadať na prípadné premlčanie nároku. Odvolací súd k týmto úkonom právnej služby prijal záver, že neboli účelné a nemohli už slúžiť tvrdenému cieľu poskytnúť účinnú pomoc spotrebiteľovi. Preto odvolací súd zmenil napadnutý výrok o náhrade trov konania tak, že priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu ako účelne vynaložené trovy, trovy za právny úkon prevzatie a príprava zo dňa 27.12.2013 vo výške 61,41 Eur spolu s režijným paušálom 7,81 Eur a vyjadrenie (vrátane doplnenia vyjadrenia vo veci samej) vo výške 61,41 Eur a 1x režijný paušál 8,04 Eur, spolu 138,67 Eur. V takejto výške uložil odvolací súd povinnosť navrhovateľovi nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania na účet jeho právneho zástupcu, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože úspech ako navrhovateľa, tak aj vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní bol len čiastočný.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.